



19

Besluit van 30 december 1992, houdende wijziging van het Uitvoeringsbesluit Invorderingswet 1990

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Financiën van 2 november 1992, nr. WDB92/274, Directoraat-Generaal voor Fiscale Zaken, Directie Wetgeving Directe Belastingen;

Gelet op artikel 25, vierde lid, van de Invorderingswet 1990 (Stb. 221);
De Raad van State gehoord (advies van 15 december 1992, nr. W.06.92.0523);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Financiën van 24 december 1992, nr. WDB92/329, Directoraat-Generaal voor Fiscale Zaken, Directie Wetgeving Directe Belastingen;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

In het Uitvoeringsbesluit Invorderingswet 1990 (Stb. 223)¹ wordt artikel 5a gewijzigd als volgt.

A. In het eerste lid wordt «artikel 45c, derde lid» vervangen door: artikel 40b, artikel 45c, derde lid, of artikel 48, vierde lid, laatste volzin.

B. Het tweede lid wordt vervangen door:

2. Het uitstel wordt verleend:

a. ingeval artikel 40b of artikel 48, vierde lid, laatste volzin, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 toepassing heeft gevonden: voor het bedrag van de belasting – met uitzondering van daarin begrepen verhogingen – dat meer is verschuldigd ter zake van het op de voet van genoemd artikel 40b of genoemd artikel 48, vierde lid, laatste volzin, in aanmerking genomen voordeel, alsmede voor het bedrag van de ingevolge Hoofdstuk VA van de Algemene wet inzake rijksbelastingen ter zake verschuldigde heffingsrente, een en ander voor zover daarvoor voldoende zekerheid wordt gesteld;

b. ingeval artikel 45c, derde lid, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 toepassing heeft gevonden: voor het bedrag van de belasting – met uitzondering van daarin begrepen verhogingen – dat meer is verschuldigd ter zake van de op de voet van genoemd artikel 45c, derde lid, als negatieve persoonlijke verplichtingen in aanmerking genomen

premies, alsmede voor het bedrag van de ingevolge Hoofdstuk VA van de Algemene wet inzake rijksbelastingen ter zake verschuldigde heffingsrente en revisierente.

C. In het derde lid wordt «tweede lid» vervangen door: tweede lid, onderdeel b,.

D. Het zesde lid wordt vervangen door:

6. De ontvanger vernietigt de in het vierde lid bedoelde beschikking en beëindigt het uitstel:

a. ingeval artikel 40b of artikel 48, vierde lid, laatste volzin, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 toepassing heeft gevonden: indien een of meer aandelen of winstbewijzen welke zijn verkregen bij een in artikel 14b van die wet bedoelde aandelenfusie worden vervreemd binnen vijf jaren na die fusie, behoudens bij ontheffing door Onze Minister van Financiën;

b. ingeval artikel 45c, derde lid, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 toepassing heeft gevonden: indien met betrekking tot een aanspraak waarvoor ingevolge genoemd artikel 45c, derde lid, negatieve persoonlijke verplichtingen in aanmerking zijn genomen zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 45c, tweede lid, van die wet.

Voor zover het ingevolge de eerste volzin beëindigde uitstel geen betrekking had op de in die volzin onder a bedoelde aandelen of winstbewijzen dan wel op de in die volzin onder b bedoelde aanspraak, verleent de ontvanger ambtshalve opnieuw uitstel.

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 januari 1992.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 30 december 1992

Beatrix

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort

Uitgegeven de *veertiende* januari 1993

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

¹ Laatstelijk gewijzigd bij besluit van 19 december 1991, Stb. 719.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Financiën. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 9 februari 1993, nr. 27.

Algemeen

De onderhavige wijziging van het Uitvoeringsbesluit Invorderingswet 1990 geeft uitvoering aan het bepaalde in artikel 25, vierde lid, van de Invorderingswet 1990, zoals dat lid met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 1992 is gewijzigd bij de Wet van 10 september 1992 (Stb. 491) inzake aanpassing van de wetgeving aan de zogenoemde fusie-richtlijn. Ingevolge de aangebrachte wijziging van genoemd artikellid dienen regels gesteld te worden met betrekking tot het verlenen van uitstel van betaling voor belastingaanslagen bij de vaststelling waarvan artikel 40b of artikel 48, vierde lid, laatste volzin, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 toepassing heeft gevonden. Het gaat daarbij om belastingaanslagen waarbij wegens emigratie van de belastingplichtige het in de vijf voorafgaande jaren genoten voordeel uit de vervreemding van aandelen of winstbewijzen in het kader van een aandelenfusie als bedoeld in artikel 14b van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 alsnog in aanmerking is genomen. Voorts gaat het daarbij om belastingaanslagen waarbij zulk een voordeel in aanmerking is genomen bij vervreemding door een buitenlandse belastingplichtige van aandelen of winstbewijzen in een in Nederland gevestigde vennootschap in het kader van een aandelenfusie tegen aandelen of winstbewijzen in een niet in Nederland gevestigde vennootschap. Voor deze belastingaanslagen wordt ingevolge het gewijzigde artikel 25, vierde lid, van de Invorderingswet 1990 uitstel van betaling verleend zolang geen vervreemding van de verkregen aandelen of winstbewijzen plaatsvindt. Dit uitstel loopt tot uiterlijk vijf jaren na het tijdstip waarop de aandelenfusie zich heeft voorgedaan. Daarna wordt niet meer nagegaan of er een vervreemding plaatsvindt. Ook is mogelijk dat voor een vervreemding ontheffing wordt verleend; alsdan loopt het uitstel feitelijk tot het moment dat de ontheffing wordt verleend. Na de genoemde periode van vijf jaren c.q. op het moment dat de ontheffing voor een vervreemding wordt verleend, vervalt namelijk het recht tot dwanginvordering en het recht tot verrekening (zie artikel 27, derde lid, onderdelen a en b, van de Invorderingswet 1990).

Indien binnen de vijf jaren sprake is van een vervreemding van aandelen of winstbewijzen die in het kader van voormelde aandelenfusie zijn verkregen dan vervalt het uitstel van betaling (voor zover betrekking hebbend op deze aandelen of winstbewijzen) en wordt de belasting-schuld – alsmede de heffingsrente –, inclusief de daarvoor ingevolge artikel 28 van de Invorderingswet 1990 verschuldigde invorderingsrente, alsnog ingevorderd.

De onderhavige wijziging is bezien op de criteria voor een sober en terughoudend wetgevingsbeleid. Daarbij is gebleken dat de wijzigingen passen in een beleid waarin terughoudendheid met regelgeving wordt betracht.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1, onderdeel B

Het nieuwe onderdeel a van het tweede lid van artikel 5a bevat de regeling voor de bepaling van de omvang van het bedrag aan belasting waarvoor uitstel wordt verleend. De formulering van dit onderdeel is, mutatis mutandis, gelijk aan de reeds bestaande regeling inzake het uitstel voor aanslagen waarin belasting is begrepen ter zake van als negatieve persoonlijke verplichtingen in aanmerking genomen premies,

welke thans in onderdeel b van het tweede lid van artikel 5a is opgenomen. Slechts op het punt van de zekerheidstelling is er sprake van een afwijking. Waar namelijk voor de regeling inzake de als negatieve persoonlijke verplichtingen in aanmerking genomen premies slechts in een bijzondere situatie vereist is dat zekerheid wordt gesteld wil het uitstel van betaling worden verleend (zie het derde lid van artikel 5a), is in de onderhavige regeling voorgeschreven dat het uitstel in alle gevallen slechts wordt verleend voor zover voldoende zekerheid wordt gesteld (zie de slotzinsnede van het tweede lid, onderdeel a). Deze eis vloeit voort uit het feit dat zonder deze zekerheid een eventueel noodzakelijke invordering van de aanslag illusoir zou zijn. Doordat de betrokken belastingschuldigen zich in het buitenland bevinden is het immers zeer onzeker dat daadwerkelijk tot invordering zal kunnen worden overgegaan. Door zekerheidstelling te eisen – welke zowel in Nederland als in het buitenland, en alsdan onder het daar geldende rechtssysteem, kan plaatsvinden – wordt de invordering zeker gesteld.

Artikel I, onderdeel D

Het nieuwe zesde lid, eerste volzin, onder a, bevat de regels inzake de beëindiging van het uitstel welke plaatsvindt indien in het kader van de fusie verkregen aandelen of winstbewijzen zonder ontheffing worden vervreemd. De reeds bestaande regeling inzake de beëindiging van het uitstel inzake de aanslagen waarbij sprake is van als negatieve persoonlijke verplichtingen in aanmerking genomen premies, is thans opgenomen in de eerste volzin, onder b.

De wijziging van de tweede volzin strekt ertoe een voorziening op te nemen voor het geval dat slechts een gedeelte van de in het kader van de fusie verkregen aandelen of winstbewijzen wordt vervreemd. Voor zover het als gevolg van de vervreemding vervallen uitstel betrekking heeft op de niet vervreemde aandelen of winstbewijzen, wordt alsdan ambtshalve opnieuw uitstel verleend. De hierbij eventueel noodzakelijke toerekening van de belasting waarvoor uitstel is verleend aan wel en niet vervreemde aandelen of winstbewijzen, zal naar evenredigheid kunnen plaatsvinden.

ARTIKEL II

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van het wijzigingsbesluit. Aangezien de Lid-Staten reeds vanaf 1 januari 1992 moeten voldoen aan de zogenoemde fusie-richtlijn is de wijziging van artikel 25, vierde lid, van de Invorderingswet 1990, waarop de onderhavige wijziging van het Uitvoeringsbesluit Invorderingswet 1990 is gebaseerd, met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 1992 ingevoerd. Als gevolg hiervan is voor belastingaanslagen bij de vaststelling waarvan artikel 40b of artikel 48, vierde lid, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 al toepassing heeft gevonden, uitstel van betaling verleend en heeft terzake zekerheidstelling plaatsgevonden. In het licht van het vorenstaande is de inwerkingtreding van de onderhavige wijziging eveneens gesteld op 1 januari 1992.

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort